

Krämer Zsuzsa És Krämer Mária

A testvéremmel, Zsuzsával együtt vagyok lefényképezve 1935 körül, Budapesten. Zsuzsa borzasztó tehetséges volt, opera-énekesnőnek készült. Az akkori legjobb énektanárnál, Székelyhidy Ferencnél tanult énekelni. Remekül rajzolt, azonkívül gyönyörű verseket írt, amik már tizenhat éves korában megjelentek. Anyám mindig azt mondta, hogy nem szeret bemenni a Zsuzsához az iskolába, mert minden tanárnő azt mondja, hogy az ő szakmáját válassza. És nagyon szép is volt, tele volt lovagokkal. 'Amikor strandra mentünk -- rendszerint a Margit-szigetre, a Palatinusra --, Zsuzsa egyik kedvenc lovagja, Laci a sziget bejáratánál várt minket. Biciklivel érkezett, azonnal oda is adta nekem. Nyugodtan sétálhatott Zsuzsával, amíg én kerekkeztem' (Krämer Mária--Krämer Zsuzsa: *Az álmok élnek*, CET Belvárosi Könyvkiadó, Budapest, 2001). 'Zsuzsa még nem tudott írni, amikor már rímeket mondogatott. Szívesen hallgatta a gyerekverseket, hétéves korában maga is költeményekkel köszöntötte a család tagjait. Nyolcadik születésnapjára kapott a nagyszüleinktől egy bőrbe kötött füzetet, és attól kezdve minden fontosabb versét ebbe írta. Meghalt Zsuzsa, meghalt anyánk. A versekre ötvennégy éve vigyázok, és bár hiányoznak oldalak, költemények, abból, ami megmaradt, felidézhetem a számára fontos dolgokat, érzéseit, nyolcéves korától a huszadik életévében bekövetkezett tragédiáig' (Krämer Mária--Krämer Zsuzsa: *Az álmok élnek*, CET Belvárosi Könyvkiadó, Budapest, 2001).